

„Dobré ráno! Venku je den jako vymydlený!“ zavolá maminka Mývalová do útulného pokojíčku malého medvídka mývala, schovaného v houští.

„Vstávej z postele, za chvíli se vypravíme k řece za lesem. Tam, kde teče nejprůzračnější voda na mytí, jakou si jen může mýval přát!“

„Uááááh,“ zívne malý medvídek mýval, kterému se k řece s nejprůzračnější vodou na světě ani trochu nechce. Popravdě řečeno se mu nechce do vůbec žádné vody.

„Já se ale nechci mýt,“ zakňučí a vklouzne zpátky pod vyhřátou peřinu z listoví.

„Mývale Nemyjso,“ řekne maminka Mývalová přísně a zavrtí hlavou. „Koukej okamžitě vstát z té postele. Každý správný mýval se s chutí umývá každý každyčký den!“ Šup! To malý Nemyjsa se raději schová pod postelí. Maminka jej však vytáhne za huňatý ocásek zase ven.

„Já se ale vůbec nemyju rád. A už vůbec ne každý každyčký den,“ protestuje malý mýval, ale maminka nepřipouští námitek. Vtom mývala napadne: Co když ve skutečnosti není opravdový mýval?

